

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת
19:48	19:35	17:57
19:46	19:07	18:14
19:46	19:08	18:14
19:46	19:07	18:14

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברטת ה' חורף מטבריה

יורשלים
תל אביב
נתיבות
סכריה

גליון מס' 54

הג הסוכות

בני תורה בנתיבות ובארץ הקודש

במה נזכר מלנו לומר "ראו" אנחנו יכולים לעלות לראות
להשתחוות לפניך... אבל חברים היום זה כבר לא חקף, ועובדי
היום חתומים לקיים את זה ועולים, לראות ולהשתחוות לפני ה' אלוקינו

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו ה' הי"ו

ושמחת בחגך

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה'
אלהיך במקום אשר יבחר" (דברים טז, טז)

שיקבל ברכה ממקורו של הנחל, וזה הוא שכתוב (דברים טז, טז) כברכת ה' אלוהיך אשר נתן לך, וכתוב אל פני האדון ה', כמו שהעמדנו **שמעם מוריקים ומשפיעים ברכות ומקבלים ברכות**, אשרי חלקם של ישראל מכל העמים, עכ"ל. ומכיוון ששכינה לא זזה ממקומה א"כ גם היום טעם המצווה קיים. מי שומע כאלה הבטחות ולא בא ברגל להראות לפני ה' לשמח את השכינה ? !

וג' פעמים בשנה זה המינימום שבמינימום, שבנביא רואים שרצון ה' הוא הרבה יותר, כמו שכתוב "והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'", וודאי שבכל יום ובכל רגע מקימים מצוה שאין ערוך אליה, **שאינ זה לכבוד השכינה שהיא נמצאת לבד**, ולכן נצטוונו **במצוות שמירת המקדש**, להעמיד משמרות כהנים ולויים לשמור בפתחי בית המקדש מבפנים (כהנים) ומבחוץ (לויים), ונצטוונו בזה במצוות עשה ולא תעשה, [מצווה שפח' ושצא' בספר החינוך] ולשון ספר החינוך **"ושמירה זו היא כדי לכבדו ולרוממו ולפארו**, לא מהיות שום פחד מאויב חלילה". ע"כ. ועצם העמידה שם היא מצוות השמירה, וזהו כבודו יתברך שבאים ישראל לשם, ואפילו שבית המקדש חרב, הן שכינה לא זזה משם לעולם, והיא עוזבה לבדה כשאין ישראל באים (ועצם זה שבאים מכבדים אותה, כל שכן כשמתפללים שם ומשתחרים וכדו', אמנם המצווה היא בזמן המקדש, אבל הטעם שייך תמיד).

מהמצוות החשובות שבתורה, מצות עליה לשלוש רגלים, כמו שנאמר: (דברים טז, טז) "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות בחג השבועות ובחג הסוכות" וכו', ונדרש במדרש רבה (שה"ש ד, ב) על הפסוק "עינייך יונים": "מה יונה זו תמה, כך ישראל נאים בהילוכן שהן עולין לפעמי רגלים וכו', **מה יונה זו אע"פ שאתה נוטל גזולה מתחתיה, אין מנחת שובכה לעולם, כך ישראל אע"פ שחרב בית המקדש לא ביטלו שלוש רגלים בשנה**", ע"כ. ומסיבה זו נמשלו ישראל ליונה לשבח, ואשרי עם ישראל העולים להר הבית גם ברגלים, לקיים זכר למצות ג' רגלים, להראות שאיננו עוזבים את הקן ממנו חוצבנו, ועל ידו התאחדנו ונהיינו לעם הנעלה מכל העמים שזוכה לראות פני השכינה.

ובגמרא גיטין (ל:) תינח בזמן בית המקדש קיים אבל בזמן שאין בית המקדש קיים מאי איכא למימר? ! ביאר בשו"ת מהר"ן חיות (קונטרס אחרון לעבודת בית המקדש) שבזמן בית המקדש קיים היה חובה, ואילו אח"כ לא היה חובה, אלא החמירו על עצמם **לקיים מצוות עשה של תורה**. משמע מדבריו שעדיין המצווה דאורייתא קיימת.

ובחתם סופר (בתורת משה סוף פרשת אמור) כתב שגם בזה"ז יש מצווה, ומ"מ בתשובותיו (חיו"ד סי' רלה) כתב: שבזה"ז אינה מצווה מחויבת מן התורה לעלות לרגל, אבל מצווה עכ"פ איכא ! רק שאינה חובה. ומביא שם בתשובה שבימי הגאונים היו עולין לירושלים ברגלים כמו שכתב בספר חסידים (סי' תרל), וגם כשלא היה אפשר להכנס בכ"ז עלו והקיפו את הר הבית).

אכן גם בדברי התשב"ץ נראה שיש מצוה לעלות לרגל בזה הזמן, מפני שקדושת המקדש לא בטלה, שכתב: ויש סמך שקדושת המקדש והעיר עדין קיימת, שעדין הם עולים לרגל ממזרים ושאר ארצות, ויש סמך לזה ממדרש שיר השירים (שהבאנו לעיל). עכ"ל.

ובספר החינוך (מצוה תפט) – להראות בבית הבחירה ברגלים, ביאר בשורשי המצווה: "על כן יבואו שלוש פעמים בשנה בית ה', והוא באומרם על דרך משל הננו לאל לעבדים, נכנסים ובאים בצל קורתו, ובחזקתו סמוכים לעד לעולם באהבתו וביראתו, וזר לא יבוא בתוכנו כי אנחנו לבדנו בני ביתו, **ועם המעשה הזה יתעורר דעתנו, ונכניס בליבנו מוראו, ונקבע ברעיונו אהבתו, ונזכה לקבל חסדו וברכתו**", עכ"ל.

וכן ביאר בזהר הקדוש (משפטים קכד ע"א) וז"ל: "יראה כל זכורך" למה כל זכורך אמר ר' אלעזר כל זכורך ממש (שהם נימולים, וע"כ כן יכולים לקבל השפע), לפי שנוטלים ברכה ממקור הנחל, מכאן שנינו, כל בר ישראל שנימול צריך להראות לפני המלך הקדוש, כדי

אם כן אחרי שאנחנו מבינים שהמצוות הרבות שהיו בזמן בית המקדש, והזכרנו כאן רק שניים מתוך רבות, כולם קיימות גם היום אם כן כולנו חייבים לדרוש לציון ולעלות להר הבית ה' להראות לפניו כפי שציוונו, ולשמח את ה' יתברך, ולא לשכוח את התכלית של הצווי שבגללו ה' ציוה לבנות לו את הבית – **להתאחד יחד עימו ועם השכינה הקדושה בביתו!**

כס"ו

קונטרס

והראנו בבנינו

בירור הלכות מקיף, הנותן מענה על כל עניני העולה להר הבית לפרטיהם, לרוצים להעמיק ולהבין את הדעות בנושא לאשרם ולהגיע לחקר האמת באמת!

החוברת מדברת לדורשי האמת בלבד!!!

דעת מרן הגר"י זצוק"ל

מסמכים ותיעודים

ועוד...

החוברת מקיפה את כל ההלכות ואת כל הדעות בענין ראשונים ואחרונים מכל הדורות עד לפטירת כל המספורות החוברת בהסכמת והמלצת מר"ר רבי חזקיהו דב הכהן קוק שליט"א

החוברת תינתן עם משילוח עיר הבית
בתשלום רצינות טיפול על סך
053-3140815

(למחפשים ליישור רציון ופיקוח חוברת היא תימסר כ- 5 ש"ח בלבד)

עיצוב: א.א.י. 00583229745@gmail.com

מהו הנס ופלא שהתרחש עימנו, ותפילותינו התקבלו במהירות??? מתי נהיה אמיתיים בתפילה ולא נבקש סתם בקשות מהקב"ה???

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר... ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים... השנה תשפ"ז מצוות נטילת לולב דאורייתא היא רק במקדש (בגבולין) - רק יום אחד מדאורייתא, ושבעה מדרבנן). והשנה שיו"ט ראשון חל בשבת בעוד העולם כולו נוטל לולב רק מהיום השני והלאה שזה רק מדרבנן 'זכר למקדש', האמציים האלו עושים מעשה ונוטלים לולב כל שבעת הימים מדאורייתא - במקום שבו הציווי האלוקי מתקיים באמת, כשם שחגו במקדש, כך שבים לחגוג במקום הראוי לו, הנה הקיום האמיתי של מצוות החג! תמונה אחת שווה אלף מילים על משמעות החג בזמן הזה, בדיקו כפי שנצטוונו בתורה, "ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים" אשריהם ישראל! הנה עוד אחת מהסיבות לעלות להר הבית, כי השנה ושנה הבאה כל מצוות לולב היא רק מדרבנן, אבל במקדש זה דא, להשקיע בעיצוב הסוכה זה רק דרבנן, אבל לולב במקדש זה מצווה דא! מי מוכן להפסיק?

שהתרגלנו לבית שומם - ממילא חובה קדושה מוטלת עלינו לתקן את הדבר, איך מתקנים ריחוק? על ידי קירוב, איך מתקנים אדישות לבית ה' ? על ידי פסיעה אל תוך בית ה'.

הגיע הזמן לא להסתפק עוד ברגשות חולפים, אלא לתרגם את התשובה של יום הכיפורים למעשה חיים אמיתי. להפסיק לפחד מכיבוד האמת, לקחת את הספרים לידיים, להרים את הראש, ולזכור שהאב שבשמים מחכה לבנים שירצו באמת להיכנס אל שערי בית מקדשו.

בכל חג סוכות אנו עומדים סביב התיבה, חובקים את ארבעת המינים, ומקיפים את התורה בניגונים וריקודים, אבל אז מגיעה תפילת המוסף: "מפני חטאינו גלינו מארצנו ונרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך... בבית בחירתך, בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עלינו, אנחנו אומרים להקב"ה שבאמת אין אנחנו יכולים לעלות, שאיננו יכולים לראות את פניו בבית בחירתו, אבל האם זה באמת נכון? הרי המציאות השתנתה פלאים, ההיסטוריה זוה, והיום - בניגוד לדורות קודמים שחלמו עליו מרחוק - הר הבית עומד פתוח, השערים לא נעולים בפני עם ישראל, אפשר לעלות, אפשר לצעוד, אפשר להגיע אל המקום אשר בחר ה' - הר המוריה, ומול השערים הפתוחים הללו עולה השאלה כואבת: איפה הרגש שלנו? איפה המחשבה האמיתית? איך יתכן שאנחנו ממשיכים לקרוא את התפילה הזו מתוך הרגל, כאילו ששום דבר לא השתנה ובאמת אי אפשר... הרי המציאות הזו חיה בימינו שיהודים חוזרים לעלות ולראות ולהשתחוות לפני ה', ולמה רק אנחנו נשארים בחוץ? הקב"ה פתח את הדלת, הוא מסתכל עלינו ושואל: "התפללתם אלי שארחם על הר ציון? התפללתם שתוכלו לשוב? הנה, נתתי לכם את האפשרות - איפה הרגש שלכם? איפה הצעד הראשון שלכם אליי?"

הגיע השעה שכולנו נתפלל באמת ונהיה אמיתיים עם מה שאנחנו מוציאים מפיו, די לתפילות מהשפה ולחור, די לבקש מהקב"ה מתנות ולזרוק לו אותם בחזרה, די לזרוק הלכות שלא כתובות בש"ס ובפוסקים, די לקרוא תרי"ג מצוות ולומר עליהם שהם פג תוקף... אין אישור מהמשיח או... לקיים אותם, התעוררות אמיתית זה לשוב להקב"ה ולביתו הגדול והקדוש, בטוהרה לאחר טבילה ושאר ההלכות!

הימים הנוראים מאחורינו, עמדנו שעות ארוכות בעשרת ימי תשובה, ליבנו נמס בקרבנו, זעקנו "אבינו מלכנו", והורדנו דמעות כמים על כל אותם קלקולים ועוונות של שנה שלמה, אבל בין כל שורות הווידוי והבקשות על ביטול תורה, בין הדיבורים על בין אדם לחברו ובין אדם למקום, האם עצרנו להביט באמת בעיניים אל בית ה' - אל הר הבית?

לרובנו יש תשובה מוכנה מראש, מעין מנגנון הגנה טבעי שמרגיע את המצפון: "אנוסים אנחנו"... "הרי יש מחלוקת גדולה"... "אנחנו לא יודעים מה פסק ההלכה למעשה, ושמא יש כאן איסור חמור"... זהו טיעון יפה והגיוני, שאולי פוטר אותנו מעול האחריות, אבל בואו נהיה כנים עד סוף הדרך עם עצמנו, טיעון הלכתי שכזה תקף וראוי רק אם באותו רגע ממש שבו אנו טוענים שאיננו יודעים, אנחנו פותחים שולחן בביהמ"ד, מוציאים ספרים, ומקדישים את חיננו ללמוד את הסוגיה בעיון עצום, כדי לברר את רצון ה' לאשורו, אולם אם הספק ההלכתי הופך ל"תירץ נוח להנחת הנושא בצד", ואנחנו בוחרים לא ללמוד ולא לברר, אז מה בעצם עשינו? הפכנו את הספק לכלי ששרת את הנחות שלנו? ובפרט שהנה, קרה דבר עצום, התפילות שלנו לא התפורו בחלל האוויר, הן עשו רעש גדול בשמים, כולנו עמדנו בנעלי בר ביום הכיפורים, וצעקנו מעומק הלב: "פתח לנו שער בפת נעילת שער", התחננו שהקב"ה יפתח לנו מחדש "שערי אורה... שערי ברכה... שערי בית מקדשו", והפלא ופלא - השערים פתוחים, שערי בית מקדשו הר הבית פתוחים לרווחה בפני עם ישראל.

עכשיו, לאחר שנצטרנו מהשמים, הקב"ה מציב לנו מבחן: האם כאשר התפללנו על פתיחת שערי בית מקדשו, התכוונו באמת מיליש שיצאו לנו מהפה, או שזה היה עוד פיוט מרגש שאנחנו שרים בניגון וממשיכים להלאה בחיי היומיום שלנו? כי אם התפילה הייתה אמיתית ומתוך רצון אמיתי, המציאות שבה השערים פתוחים ואנחנו נשארים מאחורה זה מציאות שיוצרת סתירה בעצמנו, נוסף על כך, בראו נזכור רגע השיא של היום הקדוש בשנה - רגע הווידוי, שבו המילים חודרות כמו אש: "מאסנו בבית המקדש", אמרנו אלה כפה מלא, הודנו בעונו העמוק של התרגלות למציאות שבה בית ה' שומם, והתרגלנו לחיות בלעדיו כאילו דבר לא ארע, אבל הרי למדנו ש"האומר אחטא ואשוב אין מספיקים בידו לעשות תשובה", אם התוודנו על המיאוס והריחוק, אם עשינו תשובה עמוקה על כך

מה באמת קרה בהר הבית בר"ה ויוה"כ

פרטים חדשים ומקוריים מאת ראשי מקיימי המצוה

הר עובדיה י. מוֹדֵעַ חֶסֶד אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

בראש השנה האחרון, התרחש משהו שאבותינו דורות היו רק חולמים לשאת אליו עיניים בדמעות: קרוב ל-250 יהודים, צעדו בטוהרה אל הר הבית ביחד (וביום אחד של ר"ה היו שם יותר מ-500 מעם ישראל), לא כיהודים הנחמדים אל הכלים, אלא כציבור גדול עצום ומרגש, שהגיע לקיים את צו הבזרה במקום שבו מתחילים העצומות שלנו כעבדי הקב"ה, התפללנו שם לא הייתה עוד תפילה במניין רגיל באיחור בית מדרש סגור, היא הייתה התעלות מתוך יראת קודש, נשמעו קולות ה"קדיש" וה"קדושה" שדהירו על הר הבית, ואם שנים רבות חל איסור להכניס להר הבית אפי' רק דף של קודש, בר"ה האחרון אף מחזורי התפילה היו פתוחים לרווחה ביד רבים, ואז הגיע הרגע שבו הלבבות נעו ממקומם במעמד תקיעת השופר.

כל מי שמכיר את המציאות מקרוב ידע לזהות את גודל השעה והשינוי העצום, רק עד לפני שנה בלבד, מי שהעז להרים שופר בהר הבית חווה תחושה מטלטלת: שוטרים מזנקים עליו באגרסיביות, עוצרים אותו באין מפריע באמצע היום הקדוש, גוררים אותו החוצה, ומעניקים לו כרטיס ל"הרחקה" ארוכה, אבל השנה? השמים נפתחו, רוח אחרת לגמרי נשבה על ההר, גם כאשר נתקע השופר, השוטרים נבועים ונכבדו, אפילו השופר שעמו תקעו, שבכבר היה מוחזק מיד, החזרו לבעלי באדיבות - ומיד לאחר מכן הריעו בשנית במניין הבא! כשאמרנו בתפילת מוסף של ראש השנה את הפסוק המרגש: "בְּחֻצוֹתָי וְקֵל שִׁירֵנוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ ה'...", ואינו בחוש איך הפסוק הזה קורם עור וגידים ממש מול עינינו על הר הבית, בשילוב הוד של שופרות וחצוצרות כדת וכדין.

השערים פתוחים, הציבור גדל מיום ליום, השפע הרוחני שיוזר על כל יהודי שדורך על בטוהרה הוא עצום לאין שיעור, חבל להישאר מאחור כשמלך רחמן קורא לנו לבוא ולחיות בנצח ה' ולברך בהיכלו. קום ועלה אל ההר!

אחד התוקעים: הר"ה ג' דוד שרז שליט"א

החזן: הר"ה ג' אליהו ובר שליט"א

בעת הכנת החצוצרות מכסף טהור.

השופרות והחצוצרות מכסף מוכנות לקיום מצוות ה' אלקינו... "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'."

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש

עניניו של המלך

כמעט הורעלתי ביער, ואריה עמד לטרוף אותי! איפה היית בכל הזמן הזה?" המלך הידק את החיבוק, נשק לראשו ואמר ברכות: "בני היקר, מי לדעתך שלח את השוטר למאפייה בדיוק כשהמערור הורס? מי כיוון את הצעדים של הנווד שהזהיר אותך מהפטריות? וכי במקרה עבר שם הצבי שהסית את דעתו של האריה? בכל רגע ורגע ידעתי בדיוק איפה אתה, לא עזבתי אותך לשנייה, ודאגתי לשמור עליך מכל רע – גם כשהיה נראה לך שאתה לגמרי לבד".

בואו נזכור

הקב"ה הולך את עם ישראל כל הדרך, במשך כאלפיים שנות גלות, נדודים, גירושים, רדיפות וייסורים לא פוסקים, בסוף הוא היה שם, שמר עלינו ולא נתן לשום דבר לכלותנו הוא חיכה לרגע שבו יוכל להשיב אותנו לארמנו, והנה הגיע הזמן והוא אכן השיב אותנו לארצנו, והעלה אותנו לגבולנו, ורחובות ירושלים מלאים ילדים וילדות משחקים, עתה הצו מופנה אלינו לשוב אל בית המקדש בגופנו ונפשנו.

הג הסוכות מלמד אותנו שכל דירתנו בעולם הזה היא דירת ארעי כמו הסוכה בה אנחנו יושבים, אך כמו שאת סוכה צריך לנצל, כך גם את העולם הזה צריך לנצל, העולם הוא הזדמנות לעבוד את הקדוש ברוך הוא מתוך החומר מתוך הקושי ודווקא לזה הקדוש ברוך הוא מתאוה כמאמר הפייטן "ואבית תהילה מבשר ודם, מהבל ודוהו, מחציר ייבש... ונזנים לך פאר חי עולמים והיא תהילתך" הקדוש ברוך הוא מתאוה לשכון בתוכנו ע"י שנכונות את מקום השראת השכינה בעולם, בואו נעשה ככל שביכולתנו כדי לבנות לשמו את סוכת העולמים את בית המקדש.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרן וב"ב מטבריה, וכן אברכים מ"ח מירושלים ומהעיר מעלות ורבי ברוך וקריאת אתא וביתר ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאות סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עליית ונושעת

מאת הר' אליהו הי"ו

תמיד אני נהנה לראות עין בעין איך הקב"ה מראה את חיבתו לעולים, ועתה ראיתי זאת בפרנסה לפני ראש השנה ה' שלח לי ממש סכומים גדולים ביותר בשעת מנחה של ערב החג וראיתי בחוש את מה שאמרו חז"ל שהשפע נכתב מראש השנה לראש השנה בדיוק וכנראה שה' רצה להראות לי את זה שאם נשאר יתרה שעוד רצה לתת לי לא מחכים לאחר ראש השנה אלא כבר לפני ה' שלח, וברור לי שזה מהשפע של הר ה', כיוון שה' שלח דרך אותם אנשים ששולח דרכם תמיד אחרי שאני מתפלל בהר הבית שאני זקוק לעזרתו ותברך, אלא שהפעם זה לא היה צפוי וזה הנס הנוסף שלי.

ירושלים מחזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרע"ק ולהבדיל לע"נ... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

שאלת השאלות

הר' עובדיה י' חיון

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

הכל תלוי רק בכ מתי יפסיקו עם ההצגות ויקיימו בפועל מצוות

שנים שאנחנו רואים את צילומי התרגול של "ניסוך המים" שעושים ב'מכון המקדש' עם מאות ואלפי יהודים דתיים וחרדים, מוחאים כפיים באוויר אולם סגור או ברחוב צדדי, ושרים "לשנה הבאה בירושלים הבנויה", אבל אנחנו צריכים לקחת בחשבון שהכל תלוי בנו בלבד: ירושלים בנויה, השערים פתוחים, וניסוך המים האמיתיים שייכים להר הבית – לא למודיאונים ולתצוגות מרחוק. עד מתי נמשיך להסתפק ב"הצגות ותרגולים" בזמן שהמצאות האמיתית מחכה לנו במרחק פסיקה? להתפלל על המקדש בזמן שאתה מדיר את רגליך ממנו כשכבר אפשר לעלות, זה כמו לכבות למה הבית סגור בזמן שדלת הכניסה שלו פתוחה לרווחה ואתה בוחר להישאר בחוץ.

כך אנחנו אם נבוא להר הבית כמה שיותר התרגולים יהיו מעשים במציאות ומצוות דא' לא יהיו רק בדמיונות ובסיפורים אלא יהיו קיימות במעשי ידינו.

בתמונה: ציבור ענק דתיים וחרדים תוזרים ממילוי המים ממריכת השילוח, ומשם ממשיכים לרגם המזבח שהוכן לעשות שם תרגול של מצוות ניסוך המים, היום יש בכל מקום שמחת בית השואבה, אבל דווקא את המצווה המקורית במקום המקורי – בהר הבית והמקדש, דווקא שם המצווה חסרה.

האם יש למישהו הסבר למה כל המצוות דא' נהפכו לזכרונות? (זכר למקדש. זכר לשמחת בית השואבה שהייתה במקדש. זכר למחצית השקל. זכר לקרבן פסח) בעוד שאנו כבר יכולים לקיים את המצוות כהלכתן, רק תלמדו ותראו כמה האמת נעדרת, כמה מאות מצוות מדא' מושלכים בבזיון ואין להם ביקוש, אבל יש עשרות תמונות שמעיינים שעות רבות על האתרוג והלולב רק בשביל תוספת הידור, בבחינת מדקדקים באיכה... כל המציאות הזאת בקרוב תשתנה, כי 'אמת מארץ תצמח' והכל תלוי בך שהאמת תצא לאור מהר יותר! תבוא יותר להר הבית והאמת תתפרסם הרבה יותר מהר.

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

תמונות השבוע

גם השוטרים רוצים לזכות לקיים מצוה דאורייתא. בעוה"ר המשטרה לא מתירה ליטול ד' המינים בהר הבית, וכל זה בגלל שלא באנו מספיק יהודים להר הבית! אם נבוא הרבה יותר גם מצוה זו נוכל לקיים מדא' כולנו!

לצערו הרבה מעדיפים לבזבז שעות רק על הידור מצוה לחפש אתרוג נקי... וכו', אבל כשיש לפנינו מצוות דא' כל יום רק בהר הבית – אנחנו בורחים? מה שבטוח שלהגיע לאומן לר' נחמן עבד ה' זה למעלה מ 40 שעות, אבל להגיע לבית ה' לפני ה' אלקינו זה אולי רק שעותיים!!!

ספר אגרות עובדיה
"המקדש בהר ציון"

כ 500 צלילים
מסלולים מאות
מכתמים
ותמונות חדשות
ונדירות

ספר אגרות עובדיה
"המקדש בהר ציון"

הספר כבר מוכן להדפסה אבל חייב את התמיכה שלכם, הספר שמקיף את סוגיית העליה להר הבית, כל הראיות על חובת בנין בית המקדש, למה אין רבנים שמפרסמים בפומבי בכל עניינים אלו? מי הרב שתלה שלטים לא לעלות להר הבית והוא בעצמו היה עולה? כל הראיות על מיקומו של בית המקדש במדויק. פתרון כל הטענות החששות והספקות שקיימות בימינו סביב הקרבת הקרבנות, ופרה אדומה, ובניית מזבחה בימינו, מי הם גדו"י שתמכו בהקרבת קרבנות בימינו, מכתבים נדירים על התומכים בהקרבת קרבנות בימינו כולל מאת דיינים ואף מהראשון לצ"ח הגר"צ יוסף שליט"א, מה השיב מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל על מי שטען שאין להקריב קרבנות בימינו... הספר משולב במאות תמונות מעל הר הבית ומתחת הר הבית, תמונות ותיעודים שלא מפורסמים, ועוד אלפי דברים נדירים, כל זה מתוך למחיה תומכים כדי להפיץ את האור בעולם.

כל התורם 360 ₪ להוצאת הספרים יוכה גם בזכות עצומה, וגם בספר שיגיע אליכם עד הבית, הזדמנות שאסור לפספס לתרומות חייג עכשיו לפ"ל או למייל:

a0583229745@gmail.com

